

НСОРБ
ул. "Голеш" 23
Изм. № М-928(2)
29.06.20

ДО

Дата 29.06.20

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Относно: становище по конституционно дело № 5/2020 г. и присъединеното към него конституционно дело № 6/2020 г.

Уважаеми съдии в Конституционния съд на Република България,

Поддържае мотивите на вносителите на исканията за установяване противоконституционност на чл. 42, ал. 1, т. 5 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, като противоречаща на чл. 16 и чл. 56, изр. първо във връзка с чл. 4, ал. 1 от Конституцията.

В своята практика по отношение правната уредба на несъвместимостта засягаща народните представители (Решение №7/08.10.2013 г.), Конституционният съд изразява становище, че:

- институтът на несъвместимостта цели „да не допусне и да попречи на изпълнението на държавна служба или на друга дейност, по начин, който би влязъл в противоречие или би поставил под съмнение изискванията за независимост и добросъвестност при осъществяване на пълномощия, на права и задължения“;
- автоматичното предсрочно прекратяване на правомощията на лице, заемащо изборна длъжност не засяга единствено и само интересите на лицето, но и „...политическите интереси на избирателите...“, които то представлява;
- „Автоматичното прекратяване на пълномощията, без сериозната конкретна преценка на всеки отделен случай ... би представлявало и акт на ревизия на волята на избирателите;
- нарушението на разпоредби, уреждащи несъвместимост, следва да е от такъв характер, че да възпрепятства постигането на основните цели на несъвместимостта.

Независимо че цитираното Решение на Конституционния съд се отнася до несъвместимостта, засягаща народните представители, считаме че изложените съображения и изводи могат да бъдат отнесени в пълнота и към кметовете, тъй като по силата на Конституцията, Изборния кодекс и Закона за местното самоуправление и местната администрация, същите са местни изборни органи с четиригодишен мандат, избирани по мажоритарна изборна система.

Уреденият формален съдебен контрол по повод самия факт на неизпълнение на задълженията на кметовете, произтичащи от чл. 41, ал. 3 от Закона за местното самоуправление и местната администрация значително затруднява пълноценното упражняване на правото на защита от тяхна страна и засяга отрицателно политическата воля на избирателите, а от там и спазването на установените в Конституцията демократични принципи и правила на функциониране на държавността, вкл. стабилността на институциите.

Припомняме, че през 2011 г. във втория мониторингов доклад за състоянието на местната и регионална демокрация в България. Конгресът на местните и регионални власти на Съвета на Европа отбелязва със загриженост, че „вътрешното законодателство не определя достатъчно прецизно случаите, в които административен орган на общината може да бъде освободен или разпуснат“. В този смисъл Конгресът отправя препоръка българската държава да предприеме „преразглеждане на законодателството, отнасящо се до контрола върху общинските органи, с цел да се премахне неприемливата липса на яснота по отношение на отстраняването или разпускането на местните изборни органи“.

С оглед изложеното, молим на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията да установите противоконституционност на чл. 42, ал. 1, т. 5 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, като противоречаща на чл. 16 и чл. 56, изр. първо във връзка с чл. 4, ал. 1 от Конституцията.

С уважение:

Силвия Георгиева

Изпълнителен директор

